

Arrest

nr. 295 189 van 6 oktober 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 16 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché F. PHILIPPO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Jordaanse nationaliteit te bezitten, dient een verzoek om internationale bescherming in op 3 augustus 2021.

1.2. Op 22 februari 2022 en 8 april 2022 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), telkens bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.3. Op 13 maart 2023 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U verklaarde een Jordaanse soennitische Arabier te zijn, geboren op [...] december 1966 in Aqaba (Jordanië). Na uw eerste levensjaar verhuisde u naar Kafr Ghyl, Jerash. In 1997 trouwde u met A. M.. Jullie kregen vijf kinderen samen: S., A., D., R. en A..

U werkte aan de grensovergang van Jabr van 1999 tot 2008. Van 2008-2014 werkte u als ambtenaar voor het ministerie van leerkrachten en landbouw in Jerash. U werd vervolgens overgeplaatst naar Erbid waar u tot 2018 werkzaam was. Van 2010 tot 2012 stopte u tijdelijk uw werkzaamheden en studeerde u aan de universiteit van Khartoum (Sudan) voor een master in boekhouden. Daarnaast was u ook sinds 2000 lid van De Moslimbroeders. In 2012 werd u gedurende een week opgesloten in de Kafkafa gevangenis in Jerash, samen met andere Moslimbroeders, dit naar aanleiding van een betoging waaraan jullie deelnamen. Ook in 2016 werd u twee dagen opgesloten naar aanleiding van uw deelname aan een betoging met de Moslimbroeders.

Vanaf 2008 werd u lastig gevallen en meermaals opgeroepen door de Jordaanse inlichtingendienst omwille van uw werkaangelegenheden, i.c. ze wilden informatie van u over waar en met wie u bezig was op werkvlak. U gelooft dat zij u sowieso altijd in de gaten hielden omdat u openlijk lid was van de Moslimbroeders. Wat betreft de mensen met wie u werkte, waren ze voornamelijk gefocust op uw vriend, Dr. Nasser, voorzitter van de vakbond van leerkrachten. U gaf hun algemene informatie maar weigerde telkens gedetailleerde of geheime informatie te verschaffen. Soms werd u vastgehouden voor een dag. Maar u mocht telkens weer beschikken waarna u verderging met uw leven, werk en activiteiten.

Eind 2017 werd u weerom lastig gevallen. Uw vader bezat een stuk grond van ongeveer 58 dom. Hij diende een dossier in bij het ministerie van landbouw om hulp bij dit stuk grond te krijgen. Elke drie jaar kreeg hij toestemming voor 15 hectares. Op een gegeven moment werd een dossier ingediend voor de gronden van je vader. Er zou een regenput op geplaatst worden. Uw job bestond er in om meerdere aanvragen over zulke zaken goed te keuren en te ondertekenen. U dacht niet na over dit ene dossier en tekende het. Uw baas, de directeur, tekende het ook nog na u. U zag uw vader 's avonds en liet hem weten dat u de aanvraag betreffende de regenput op zijn grond goedgekeurd had. Uw vader zei dat hij helemaal geen dossier dienaangaande ingediend had. Op dit moment had u door dat u belazerd werd. De volgende dag ging u naar het ministerie om het dossier te gaan zoeken en te vernietigen. Een week werd u door een commissie van het ministerie geconfronteerd met het betreffende dossier, er was immers nog een kopie hiervan in omloop. U zei dat u effectief het dossier had goedgekeurd en ondertekend maar het vervolgens het originele vernietigde daar het een fout betrof. Uw uitleg mocht niet baten; er werd een strafdossier tegen u geopend en u moest voorkomen bij de rechtbank.

U gelooft dat het om een afrekening ging van O. A. K., F. A. H. en M. A. K.. Zij werkten bij u in het ministerie maar zij zouden ook werkzaam zijn voor de Jordaanse inlichtingendienst. U zou moeten boeten voor het niet vrijgeven van informatie over Dr. N..

U werd uiteindelijk 67 dagen opgesloten in de gevangenis van Bab Al Hawa in Erbid en kwam vrij op 4 april 2018. Hierna moest u weer langsgaan bij de inlichtingendienst. Ze lieten u duidelijk weten dat het om een afrekening ging, u vanaf nu echt moest luisteren en met meer informatie op de proppen moest komen. U ging naar huis en nam een advocaat onder de arm want u wou het er niet bij laten. Uw advocaat oordeelde dat wat de uitkomst ook zou zijn, deze niet in uw voordeel zou zijn. Uw advocaat raadde u aan het land te verlaten nog voor de uitspraak van het vonnis. Op 18 september 2018 verliet u dan ook Jordanië. U verliet Jordanië, legaal, met het vliegtuig en reisde naar Turkije. U verbleef drie jaar in Turkije. Een week na uw vertrek uit Jordanië werd u effectief veroordeeld tot dertien jaar gevangenisstraf. U tekende op 24 oktober 2018 vanop afstand beroep aan waarna uw straf op 17 december 2018 werd verminderd tot acht jaar. Op 29 december 2019 werd u tevens ontslagen uit uw functie. Na drie jaar verliet u Turkije en reisde u naar België. U verzocht hier om internationale bescherming op 3 augustus 2021.

Uw familie heeft in tussentijd meermaals verzoeken ingediend bij de koning van Jordanië om u gratie te verlenen, doch zonder resultaat. Uw broer ontving tevens een arrestatiebevel van de veiligheidsdiensten op uw naam om u bij eendere welke grenspost per direct te arresteren.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw paspoort (origineel), huwelijksakte (kopie), rijbewijs (origineel), familieboekje (kopie), geboorteaktes van de kinderen (kopieën), diploma

(kopie), vonnis van de rechtbank (gelegaliseerde kopie), signalisatie van de grensovergang (kopie), verklaring betreffende uw studies in Soedan (kopie), een ontslagbrief na uw veroordeling door de rechtbank (kopie), uw cv betreffende uw werk bij ministerie (kopie), linken naar filmpjes van betogingen van de Moslimbroeders (kopie), foto's van u met Dr. N. en voorgangers van Dr. N., foto's van u samen met Dr. N. waarop u te zien bent met uw hand in het gips (prints), het embleem van het A. B. S. centrum dat u oprichtte met het Moslimbroederschap (print).

B. Motivering

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud legde u nog volgende documenten voor: artikels over de arrestaties van Dr. Nasser (kopieën), facebook screenshots aangaande de arrestaties van Dr. N. en een collega N. van het Moslimbroederschap en artikels aangaande de beschuldigingen van Dr. N. en het proces dat hierrond nog hangende is (kopieën).

Na uw tweede persoonlijk onderhoud stuurde u nog volgende documenten door via mail: verzoek om vergeving (kopie), verzoek tot gratieverlening (kopie) en een verzoek tot speciale gratieverlening (kopie).

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient te worden besloten dat u niet heeft weten te overtuigen van het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde.

Om redenen die hieronder duidelijk zullen worden uiteengezet, moet echter worden besloten dat u geenszins heeft weten te overtuigen van het bestaan van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, in Jordanië.

U verklaarde Jordanië verlaten te hebben verlaten op aanraden van uw advocaat. Zo zou hij gezegd hebben dat u veroordeeld zou worden. U gelooft dat u belazerd bent door de Jordaanse inlichtingendiensten en weigert onrechtmatig een straf uit te zitten in Jordanië (CGVS1, p. 20).

Kan vooreerst opgemerkt worden dat u verklaarde Jordanië verlaten te hebben omdat u een komende veroordeling vreesde. Op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u dat de straf uitzitten op zich het einde van de wereld niet zou betekenen. U wilt hem simpelweg niet aanvaarden omdat u onrecht is aangedaan. U ging er vervolgens van uit dat dit soort praktijken een sneeuwbaaleffect zouden krijgen en dat het onrecht zou toenemen en u uiteindelijk zal sterven in een gevangenis (CGVS2, p. 17). U beperkt zich hier tot het uiten van loutere beweringen en pure veronderstellingen die u niet weet te staven.

Wat betreft het feit dat u aangehouden en uiteindelijk veroordeeld bent door de Jordaanse inlichtingendienst, dient allereerst te worden opgemerkt dat dit een probleem van louter strafrechtelijke aard is en bijgevolg niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Wanneer u gevraagd werd of u op dit eigenste moment dan een voortvluchtige bent in Jordanië antwoorde u affirmatief (CGVS1, p. 26). U legde ter staving van uw verzoek een arrestatiebevel neer dat uw broer verkregen had bij de veiligheidsdiensten. Hierin staat te lezen dat u aan een grenspost opgepakt dient te worden. Dat u ingeval van een terugkeer naar Jordanië zal worden opgepakt en uw gevangenisstraf zal moeten uitzitten, volstaat logischerwijs niet om in uw hoofde te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. U pleegde wel degelijk een misdrijf volgens de Jordaanse strafwet – u stelde zelf dat u een dossier waarin u eerder een aanvraag goedkeurde, vernietigde – en werd dan ook conform de vigerende nationale regelgeving in uw land van herkomst veroordeeld. Het mag duidelijk zijn dat de procedure om internationale bescherming geenszins dient om een strafrechtelijke procedure in uw land van herkomst te omzeilen en effectieve veroordeling te ontlopen.

U toont bovendien ook niet aan dat u geen toegang had tot een eerlijke en objectieve behandeling van uw zaak. U mag dan wel verklaren dat u onterecht werd veroordeeld, dit strookt geenszins met uw eigen verklaringen waaruit duidelijk blijkt dat u wel degelijke strafbare feiten heeft gepleegd (zie supra). Waar u nog laat uitschijnen dat uw veroordeling eigenlijk een afrekening betreft omdat u geen informatie wilde geven over Dr N., moet dan weer worden vastgesteld dat u hier niet verder komt dan het uiten van loutere beweringen. Uit wat hieronder verder nog zal worden aangehaald blijkt overigens ook duidelijk dat deze bewering niet kan worden weerhouden (zie infra).

Kan hier bijkomend nog worden opgemerkt dat u bovendien uw land van herkomst reeds verliet nog voor een vonnis werd geveld in uw zaak. Dat uw advocaat u meedeelde dat u beter zou vertrekken omdat de beslissing hoe dan ook in uw nadeel zou zijn, betreft overigens eveneens een loutere bewering die u niet weet te staven. Dat de u aanvankelijk opgelegde gevangenisstraf van 13 jaar in beroep werd verminderd tot 8 jaar, toont overigens ook aan dat niet zonder meer kan gesteld worden dat u geen toegang zou hebben tot een eerlijke behandeling (CGVS2, p. 14).

Waar u verklaarde dat u doorheen de jaren meermaals werd opgeroepen ter ondervragen bij de Jordaanse inlichtingendienst om informatie door te geven, oa over Dr. N., - u linkt uw onrechtmatige veroordeling aan het feit dat u geen gedetailleerde informatie doorgaf – moet allereerst worden opgemerkt dat u ook hier niet verder komt dan het uiten van loutere beweringen die u niet weet te staven.

Dit terzijde, uit uw verklaringen blijkt dat deze ondervragingen bij de inlichtingendienst zich reeds voordeden sinds 2008. U verliet Jordanië pas in september 2018. Nochtans reisde u ook voordien meermaals naar het buitenland in het kader van uw studies – van 2010 tot eind 2012 ging u telkens over en weer van Soedan naar Jordanië – doch u keerde telkens gewoon terug naar Jordanië. Hiermee rekening houdende kan dan ook bezwaarlijk worden gesteld dat deze ondervragen mee aan de basis lagen van uw beslissing om Jordanië te verlaten. Bovendien blijken deze contacten met de inlichtingendienst nooit het niveau van mondelinge ondervragingen te hebben overtroffen. U verklaarde dat er hoogstens scheldwoorden aan te pas kwamen (CGVS1, p. 23). Daarnaast bleek dat u na elke ondervraging telkenmale zonder meer werd vrijgelaten en u kende na uw vrijlatingen nooit nog bijkomende problemen, gelinkt aan de redenen van uw eerdere ondervragingen. U kon na uw ondervragingen uw werkzaamheden ook telkens gewoon verderzetten (CGVS1, p. 23). Ten slotte dient opgemerkt te worden dat u niet de enige was die werd opgeroepen door de inlichtingendiensten. Zo verklaarde u dat u meerdere collega's heeft die ook frequent opgeroepen werden ter ondervraging, zo ook Dr. N. zelf (CGVS2, p. 9).

Dat de veelvuldige ondervragingen en vragen tot het doorgeven van informatie het nodige ongemak met zich meebrachten, kan nog worden aangenomen. Deze kunnen evenwel, gelet op uw eigen verklaringen aangaande deze ondervragingen (zie supra), niet worden gelijkgesteld met een persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Uit uw verklaringen kan tot slot ook niet worden afgeleid dat u, omwille van deze voormalige frequente ondervragingen, actueel niet naar Jordanië zou kunnen terugkeren en nood zou hebben aan internationale bescherming. Nergens uit uw verklaringen blijken concrete elementen aanwezig waaruit blijkt dat u, ingeval van een terugkeer, opnieuw aan dergelijke ondervragingen zou onderworpen worden noch dat u omwille van de voormalige ondervragingen thans problemen zou kennen. Kan hier overigens worden gewezen op het feit dat uw voormalige collega's, die voorheen ook frequent aan dergelijke ondervragingen onderworpen werden (zie supra), actueel allemaal nog in Jordanië wonen en werken (CGVS2, p. 13). Zelfs bent u ondertussen ontslagen bij het ministerie. Over eventuele actuele problemen waar deze voormalige collega's thans mee zouden geconfronteerd worden, repte u met geen woord.

U legde wel een rouwbericht neer van een collega van Dr. N. die overleden was. Op welke wijze dit document het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde zou kunnen aantonen, is geenszins duidelijk. Blijkt immers vooreerst dat de persoon in kwestie een natuurlijke dood stierf. Bovendien blijkt dat u dit document eigenlijk eerder voorlegde om de bekendheid van Dr. N. zelf aan te tonen, niets meer niets minder (CGVS2, p. 4).

U liet verder nog optekenen dat u gelooft dat u altijd al in de gaten werd gehouden door de inlichtingendienst omdat u lid was van de Moslimbroeders. Dit kan evenmin worden aangenomen. Los van het feit dat u ook hier niet verder komt dan het poneren van een loutere bewering en

veronderstelling, spreekt uw eigen handelen in de jaren voorafgaand aan uw vertrek zulks ook duidelijk tegen. Niet alleen kon u na elke arrestatie en ondervraging zonder meer uw werkzaamheden hervatten (zie supra), blijkt dat u ook uw werkzaamheden bij de Moslimbroederschap effectief gewoon verderzette. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u enige maatregel genomen heeft om uzelf in veiligheid te brengen en eventuele toekomstige arrestaties en ondervragingen te voorkomen, dit zelfs niet nadat u reeds twee keer omwille van uw Moslimbroederschap werd opgepakt en in detentie werd geplaatst (zie infra) - in 2012 zou u een week zijn vastgehouden en in 2016 zou u gedurende twee dagen in detentie zijn gezet. U zette telkens uw activiteiten verder.

Indien het bovendien effectief zo zou zijn dat u gedurende al die jaren in de gaten werd gehouden en uiteindelijk als een afrekening ten onrechte werd veroordeeld, dit omdat u geen gedetailleerde informatie zou hebben willen geven over Dr. N. en / of mogelijks omdat ze u al lang in de gaten hielden omwille van uw betrokkenheid bij de Moslimbroeders, mag het wel ten zeerste verbazen dat ze dan nooit eerder een manier zouden gevonden hebben om u valselijk officieel te veroordelen. Dat dit dan uiteindelijk een week na uw vertrek uit Jordanië gebeurde is wel heel toevallig.

Bovendien mag het ook wel verbazen dat u, indien u er daadwerkelijk van overtuigd was dat u persoonlijk geïdoleerd werd en u hoe dan ook – naar u beweert valselijk - zou veroordeeld worden, besloot om op een legale manier het land te verlaten. Uw rechtszaak was op dit moment immers al hangende. Er kan dan ook verondersteld worden dat u, die meent dat u in het vizier liep van de inlichtingendienst van uw land en, mede ook op aanraden van uw advocaat zelfs, dringend het land moest verlaten, op een meer omzichtige manier te werk zou gaan bij uw poging uzelf in veiligheid te brengen. Uw beslissing om gewoon legaal, met uw eigen paspoort, via de luchthaven het land uit te reizen, staat dan ook haaks op uw beweerde vrees.

U verklaarde dienaangaande dat u toen nog niet het uiteindelijke vonnis gekregen had en nog niet geseind stond. Dit houdt geen steek en kan volstrekt niet overtuigen. Naar u beweert, had de inlichtingendienst u al meerdere jaren in hun vizier en had u hiervoor al 67 dagen opgesloten gezeten in de gevangenis. Daarbovenop was uw proces wel degelijk al hangende en was u op het moment van uw vertrek al officieel in staat van beschuldiging gesteld. Dat u nog niet veroordeeld was, kan hier geen ander licht op werpen (CGVS2, p. 17).

Hoe dan ook kan geenszins worden begrepen dat u, ook al was u nog niet veroordeeld, überhaupt het risico zou nemen om legaal het land te verlaten. Indien u daadwerkelijk in de gaten werd gehouden én u ervan overtuigd was dat u hoe dan ook ten onrechte zou veroordeeld worden, kan in alle redelijkheid verondersteld worden dat u rekening zou houden met de mogelijkheid om alsnog bij uw uitreis te worden tegen gehouden én u aldus alles in het werk zou stellen om dit net te vermijden.

Dat u bovendien ook probleemloos het land kon uitreizen in 2018, wijst er eens te meer op dat van een persoonlijke vervolging uitgaande van Jordaanse autoriteiten, zoals u wil laten uitschijnen, geen sprake is.

Wat uw detenties in 2012 en 2016 omwille van uw Moslimbroederschap betreft (zie supra), kan verder nog opgemerkt worden dat dit eerder bleek te gaan om algemene arrestaties van meerdere Moslimbroeders naar aanleiding van betogingen die jullie voerden. Dit betrof geen op uw persoon gerichte arrestaties en deze gebeurtenissen stond los van de redenen waarom u in 2018 uw land verliet. (CGVS1, p. 9 & p. 23). U werd nadien ook zonder meer vrijgelaten en kende hierom geen verdere problemen. U zette uw activiteiten ook onverminderd voort (zie supra).

Dat u tot slot volgend op het in het kader van uw werk gepleegde misdrijf werd ontslagen op uw werk, volstaat logischerwijs ook niet om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming. U was ondertussen immers veroordeeld tot een effectieve gevangenisstraf omwille van een door u, in uw hoedanigheid van ambtenaar bij het ministerie, tijdens de uitoefening van uw ambt gepleegd misdrijf. Dat uw werkgever in deze context besloot tot uw ontslag mag niet verbazen. Bovendien verbleef u op het moment van uw ontslag, i.c. 29 december 2019, al ruim een jaar in het buitenland. Ook hiermee rekening houdende kan het geenszins verbazen dat werd besloten tot uw ontslag.

Rekening houdende met het geheel van bovenstaande bevindingen dient te worden besloten dat u niet heeft weten te overtuigen van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de

Vluchtelingenconventie, nog een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ook de door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaan. Uw paspoort, huwelijksakte, rijbewijs, familieboekje en de geboorteaktes van uw kinderen bevestigen uw persoonsgegevens en deze van uw echtgenote en kinderen en tonen voorts aan dat u getrouwd bent en een rijbewijs heeft. Deze gegevens staan niet ter discussie doch hebben geen uitstaans met uw asielmotieven. Uw diploma en verklaring aangaande uw studie in Soedan tonen dan weer uw studies daar aan, ook iets dat nooit betwist werd maar geen verband houdt met de motieven van uw verzoek.

De stukken die u aangaande uw rechtszaak en veroordeling voorlegde, wijzigen ook niets aan bovenstaande. Dat u aangeklaagd, uiteindelijk veroordeeld, vervolgens ontslagen werd tot op heden gezocht wordt met het oog op het uitzitten van de u opgelegde gevangenisstraf én het feit dat uw familie meerdere gratieverzoeken indiende bij de koning van Jordanië worden allemaal niet betwist. Echter, zoals hierboven reeds werd aangehaald volstaat dit alles niet om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofd.

Uw cv betreffende uw werk bij ministerie en het embleem van het centrum dat u oprichtte met de Moslimbroeders tonen uw werkervaringen met het ministerie en uw activiteiten met Het Moslimbroederschap aan. Deze stukken tonen echter ook niet meer aan dan dat en kunnen geenszins weerhouden worden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs ter staving van uw vrees bij een terugkeer naar Jordanië.

De foto van uw hand in het gips voegt niets wezenlijks toe aan uw relaas. Immers, wanneer of op welke manier uw pols geblesseerd werd, blijkt geenszins uit de voorgelegde stukken.

De voorgelegde artikels, facebook screenshots en foto's betreffen tot slot louter algemene landeninformatie aangaande protesten en mensen, o.a. Dr N., die opgepakt werden in Jordanië. Dat dergelijke feiten zich voordoen wordt door de Commissaris-generaal nergens betwist, doch dit heeft geen betrekking op u persoonlijk.

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog op te merken dat ook uw bemerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, die aan het CGVS werden overgemaakt op 24 juni 2022, evenmin een ander licht kunnen werpen op de beoordeling van uw verzoek. De bemerkingen betroffen slechts enkele aanvullingen op zinsconstructies en zaken die geen verband houden met uw asielrelaas, maar bevatten geen inhoudelijke wijzigingen ten aanzien van uw vluchtmotieven noch toevoegingen. Kan hier bijkomend nog opgemerkt worden dat uw notities van het persoonlijk onderhoud hoogstwaarschijnlijk vertaald werden met een automatische zoekmachine zoals "google translate" wat ervoor zorgde dat uw opmerkingen frequent betrekking hadden op zelf foutief vertaalde delen van de notities.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel, voert verzoeker de schending aan van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Inzake de stelling in de bestreden beslissing dat het feit dat verzoeker is aangehouden en uiteindelijk veroordeeld door de Jordaanse inlichtingendienst een probleem van louter strafrechtelijke aard is en bijgevolg niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en niet aantoon dat hij geen toegang had tot een eerlijke en objectieve behandeling van zijn zaak, argumenteert verzoeker als volgt:

Waar het CGVS van oordeel is dat het *in casu* gaat om een probleem van louter strafrechtelijke aard, wenst verzoeker erop te wijzen dat hij in 2012 gedurende een week werd opgesloten in de Kafkafa gevangenis in Jerash, samen met andere Moslimbroeders, dit naar aanleiding van een betoging waaraan ze deelnamen. Ook in 2016 werd hij twee dagen opgesloten naar aanleiding van zijn deelname aan een betoging met de Moslimbroeders.

Vanaf 2008 werd hij lastig gevallen en meermaals opgeroepen door de Jordaanse inlichtingendienst omwille van zijn werkaangelegenheden, i.c. ze wilden informatie van hem over waar en met wie hij bezig was op werkvlak. Verzoeker wenst te benadrukken dat er een politieke reden was achter de veroordeling: ze hielden hem altijd in de gaten omdat hij openlijk lid was van de Moslimbroeders. Het CGVS stelt zelfs dat verzoeker niet zou bewijzen dat hij geen toegang had tot een eerlijke en objectieve behandeling van zijn zaak. Uit informatie waar verzoeker over beschikt, blijkt evenwel dat er ten minste 200 personen door de Jordaanse regering vastgehouden en gevangengezet werden om politieke redenen. HRW benadrukte reeds in een rapport dat dergelijke praktijken neerkwamen op een systematisch aanzetten van de Jordaanse regering om vreedzame oppositie de kop in te drukken en kritische stemmen het zwijgen op te leggen. Sommige personen meldden dat ze juridische problemen hadden voor elke vorm van online politiek commentaar. Burgers en ngo's beweerden dat de regering administratieve detentie gebruikte om schijnbaar politieke redenen. De informatie waar verzoeker zich op baseert, bevindt zich hier: <https://www.state.gov/reports/2022-country-reports-on-human-rights-practices/jordan/>. Verzoeker citeert vervolgens de secties 'Political Prisoners and Detainees' en 'Threats, Harassment, Surveillance, and Coercion' van dit rapport.

Met betrekking tot de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker niet verder komt dan het uiten van beweringen die hij niet weet te staven over de herhaaldelijke oproepingen en ondervragingen bij de Jordaanse inlichtingendienst om informatie door te geven over Dr. N. en het feit dat zijn onrechtmatige veroordeling gelinkt is aan het feit dat hij geen gedetailleerde informatie doorgaf, betoogt verzoeker als volgt: *"Verzoeker wenst te benadrukken dat het uiteraard niet altijd mogelijk is om elk feit dat aangehaald wordt te bewijzen, doch gezien het feit dat verzoeker meermaals ondervraagd werd omdat hij openlijk lid is van de Moslimbroeders, en gezien het feit dat er ten minste 200 personen door de Jordaanse regering gevangengezet werden om politieke redenen. Hetgeen neerkomt op een systematisch aanzetten van de Jordaanse regering om vreedzame oppositie de kop in te drukken en kritische stemmen het zwijgen op te leggen, kan verzoeker gevolgd worden waar hij stelt dat er een strafklacht tegen hem werd ingediend omwille van politieke redenen."*

Met betrekking tot de motieven in de bestreden beslissing waarbij wordt vastgesteld dat verzoeker verschillende keren werd ondervraagd maar ook telkens weer vrijgelaten en dat deze veelvuldige ondervragingen en vragen tot het doorgeven van informatie het nodige ongemak met zich meebrachten maar dat deze niet kunnen worden gelijkgesteld met een persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, benadrukt verzoeker dat hij herhaaldelijk werd ondervraagd en gevangengezet om politieke redenen, met name omdat hij openlijk lid is van de Moslimbroeders, wat ook niet ontkend wordt door het CGVS. Verzoeker verwijst in dit verband naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en benadrukt dat hij wel degelijk bijkomende problemen kende omwille van zijn lidmaatschap van de Moslimbroeders.

Verzoeker vraagt te worden erkend als vluchteling, ondergeschikt hem het statuut van subsidiaire bescherming te willen toekennen en in meest ondergeschikte orde het dossier te willen verzenden naar het CGVS.

2.2. Verzoeker voegt de kopie van de bestreden beslissing toe aan het verzoekschrift.

3. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: *“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.2. Verzoeker legt bij de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming onder meer zijn originele Jordaanse paspoort, zijn originele rijbewijs, een kopie van zijn familieboekje en kopieën van de geboorteaktes van zijn kinderen neer. De Raad stelt vast dat verzoekers identiteit en Jordaanse nationaliteit niet ter discussie staat en afdoende is gestaafd.

5.3. Het verzoek om internationale bescherming is gebaseerd op verzoekers weigering om een volgens hem onrechtmatige straf uit te zitten in Jordanië. Verzoeker verklaart door een Jordaanse rechtbank te zijn veroordeeld tot 13 jaar gevangenisstraf, wat in beroep werd teruggebracht tot 8 jaar gevangenisstraf omdat hij als ambtenaar bij het Ministerie van Landbouw en Leerkrachten een door hem goedgekeurd dossier met betrekking tot werken aan een regenput op grond van zijn vader, heeft ingetrokken. Volgens verzoeker gaat het evenwel om een geënceneerde veroordeling. Volgens zijn verklaringen wordt verzoeker al sinds 2008 lastiggevallen en ondervraagd door de Jordaanse inlichtingendienst omdat hij lid is van de Moslimbroederschap en bevriend is met Dr. N., de voorzitter van de vakbond van leerkrachten. Verzoeker werd onder druk gezet om informatie over Dr. N. te verzamelen en door te geven. Omdat hij weigerde voldoende gedetailleerde en nuttige informatie door te geven, werd hij door de inlichtingendiensten in de val gelokt met een vals dossier, op basis waarvan hij uiteindelijk veroordeeld werd. Volgens zijn verklaringen verbleef verzoeker reeds 67 dagen in de gevangenis in afwachting van het proces. Verzoeker wachtte op advies van zijn advocaat de rechtsgang niet af omdat hij toch zou veroordeeld worden en verliet in september 2018 op legale wijze Jordanië. Verzoeker trok daarop naar Turkije, waar hij drie jaar verbleef alvorens naar België te komen een verzoek om internationale bescherming in te dienen in augustus 2021.

De Raad stelt vast dat niet betwist is dat verzoeker van 1999 tot 2008 aan de grensovergang van Jabr werkte, tussen 2008 en 2014 als ambtenaar voor het Ministerie van Landbouw en leerkrachten in Jerash en daarna tot 2018 in Erbid. Verzoeker legt ter staving van zijn professionele activiteiten in Jordanië een aantal attesten van het Ministerie van Landbouw bij waarop verzoeker wordt vermeld als accountant voor het ministerie en de ontslagbrief van het Ministerie van 29 december 2019, vanwege de waarnemend directeur van het directoraat landbouw van de provincie Jarash waarin wordt gesteld dat verzoeker ontslagen is uit de ambtenarij op 10 december 2019 (administratief dossier, stukken voorgelegd door de asielzoeker, stuk 18). Verzoeker legt ook een kopie van een uitspraak neer van het Hof van Beroep van het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië waarin verzoeker veroordeeld wordt tot ten een gevangenisstraf van acht jaar wegens valsheid in geschrifte alsook verschillende gratieverzoeken die namens hem werden ingediend door zijn vader (administratief dossier, stukken voorgelegd door de asielzoeker, stukken 4, 14, 15 en 16). Het wordt evenmin betwist door verwerende partij dat hij bij verstek werd veroordeeld wegens valsheid in geschrifte tot een gevangenisstraf van acht jaar en dat er tegen verzoeker een arrestatiebevel is uitgevaardigd. Ook hiervan legt verzoeker een stuk neer ter staving (administratief dossier, stukken voorgelegd door de asielzoeker, stuk 9).

Ook verzoekers lidmaatschap/betrokkenheid bij de Moslimbroederschap in Jordanië wordt als dusdanig niet betwist. Verzoeker legt geen officiële bevestiging voor vanwege de Moslimbroederschap in Jordanië maar wel een aantal foto's waarop hij te zien zou zijn met Dr. N.. Verzoeker legt vrij gedetailleerde verklaringen af over de manier waarop de Moslimbroederschap in Jordanië was georganiseerd en de activiteiten van deze organisatie en de acties van de overheid die werden ondernomen tegen deze organisatie (notities PO I, p. 7-11) over zijn betrokkenheid bij de Moslimbroederschap. Hieruit blijkt dat verzoeker zichzelf omschrijft als een gewoon lid en geen bepaalde functie of positie had binnen de beweging en dat het hem als ambtenaar niet toegestaan was om lid te worden van een partij (notities PO I, p. 11).

5.4. Het administratief dossier bevat geen objectieve landeninformatie met betrekking tot relevante feiten in verband met verzoekers land van herkomst noch inzake de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen aldaar in weerwil van artikel 48/6 § 5, eerste lid, a) en artikel 10 van de Asielprocedurerichtlijn. Het betoog van verwerende partij ter terechtzitting dat geen objectieve landeninformatie noodzakelijk is in deze zaak omdat werd vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn strafrechtelijke veroordeling geënceneerd is omwille van zijn gebrekkige medewerking met de inlichtingendiensten kan niet worden gevolgd. Het Hof van Justitie heeft in zijn rechtspraak geoordeeld dat in het kader van de samenwerkingsverplichting die rust op de autoriteiten krachtens artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, deze autoriteiten actief met de verzoeker moeten samenwerken om de relevante elementen van het verzoek te bepalen en aan te vullen, dat de beslissingsautoriteit de verzoeken naar behoren dient te behandelen alvorens hierover een beslissing te nemen en dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming *“in alle gevallen met oplettendheid en voorzichtigheid worden uitgevoerd, aangezien de integriteit van de mens en de individuele vrijheden – fundamentele waarden van de Unie – in het geding zijn”*. Het Hof heeft daarbij opnieuw benadrukt dat de samenwerkingsplicht *“inhoudt dat de beslissingsautoriteit, in casu het IPO, de verzoeken niet naar behoren kan behandelen en bijgevolg een verzoek niet ongegrond kan verklaren zonder op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen rekening te houden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de verzoeker.”*

Het Hof preciseerde dat wat de relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst betreft, de lidstaten *“ervoor moeten zorgen dat er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in de landen van herkomst van asielzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis (arrest van 22 november 2012, M., C-277/11, EU:C:2012:744, punt 67)”* (HvJ, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal*, Minister for Justice and Equality, Ierland, Attorney General, 29 juni 2023, punten 48-50 en 54-55). Noch de bewoordingen van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn, noch de rechtspraak van het Hof van Justitie bevatten uitzonderingen op de verplichting van de asielinstanties om actuele en nauwkeurige informatie over het land van herkomst van de verzoeker om internationale bescherming te verzamelen ter ondersteuning van de behandeling en beoordeling van verzoeken om internationale bescherming. Precies omdat individuele vrijheden in het geding zijn is bij de behandeling van elk verzoek om internationale bescherming voorzichtigheid geboden en kan een behoorlijke behandeling niet gebeuren zonder rekening te houden met alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst.

Zoals reeds aangehaald is de Raad ertoe gehouden een volledig en *ex nunc*-onderzoek te voeren van zowel de juridische als de feitelijke gronden van een beroep. Hij is daarbij verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, *Alheto*, ptn. 105-106, 118). In dit verband stelt de Raad vast dat door verzoeker een rapport van het US State Department van 2022 inzake Jordanië werd bijgebracht dat voldoende specifieke, relevante en actuele informatie bevat met betrekking tot verzoekers land van herkomst.

5.5. Na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van partijen ter terechtzitting, komt de Raad tot de conclusie dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt in geval van terugkeer naar Jordanië.

Vooreerst stelt de Raad in navolging van verwerende partij vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat deze veroordeling verband zou houden met zijn lidmaatschap van de Moslimbroederschap en het feit dat hij niet voldoende nuttige informatie over één van de leiders van de Moslimbroederschap in Jordanië zou hebben doorgegeven aan de Jordaanse Inlichtingendiensten.

Zo dient te worden vastgesteld dat verzoeker weliswaar verklaart dat hij sinds 2008 regelmatig werd ondervraagd door de inlichtingendiensten om informatie te verstrekken over Dr. N., maar dat hij Jordanië pas verliet in september 2018, waarbij hij uitdrukkelijk stelt dat de reden daarvoor was dat hij van zijn advocaat hoorde dat hij zou veroordeeld worden en dat hij tussen 2010 en 2012 in Sudan studeerde en in die periode ook regelmatig heen en weer reisde tussen Soedan en Jordanië. Verzoeker keerde dus vrijwillig terug in die periode naar Jordanië ook al zou hij al sinds 2018 regelmatig zijn ondervraagd en in het vizier staan van de inlichtingendienst omwille van zijn betrokkenheid en connecties bij de Moslimbroederschap. Gelet op het gegeven dat hij pas in 2018 het land definitief verliet naar aanleiding van zijn nakende veroordeling en hij er geen graten in zag om naar Jordanië terug te keren, kan dan ook worden besloten dat de ondervragingen door de inlichtingendienst in elk geval niet de aanleiding vormden voor zijn vertrek uit Jordanië in september 2018. Uit zijn verklaringen kan evenmin worden afgeleid dat deze ondervragingen door de inlichtingendienst als vervolging of ernstige schade in het verleden kunnen worden gekwalificeerd. Verzoeker maakt geen gewag van mensenrechtenschendingen tijdens deze ondervragingen. De scheldwoorden die in dit verband naar zijn hoofd zouden zijn geslingerd zijn niet voldoende zwaarwichtig om als vervolging of ernstige schade te worden aangemerkt. In de bestreden beslissing wordt dan ook terecht gemotiveerd dat: *“Waar u verklaarde dat u doorheen de jaren meermaals werd opgeroepen ter ondervragen bij de Jordaanse inlichtingendienst om informatie door te geven, oa over Dr. N., - u linkt uw onrechtmatige veroordeling aan het feit dat u geen gedetailleerde informatie doorgaf – moet allereerst worden opgemerkt dat u ook hier niet verder komt dan het uiten van loutere beweringen die u niet weet te staven. Dit terzijde, uit uw verklaringen blijkt dat deze ondervragingen bij de inlichtingendienst zich reeds voordeden sinds 2008. U verliet Jordanië pas in september 2018. Nochtans reisde u ook voordien meermaals naar het buitenland in het kader van uw studies – van 2010 tot eind 2012 ging u telkens over en weer van Soedan naar Jordanië – doch u keerde telkens gewoon terug naar Jordanië. Hiermee rekening houdende kan dan ook bezwaarlijk worden gesteld dat deze ondervragen mee aan de basis lagen van uw beslissing om Jordanië te verlaten. Bovendien blijken deze contacten met de inlichtingendienst nooit het niveau van mondelinge ondervragingen te hebben overtroffen. U verklaarde dat er hoogstens scheldwoorden aan te pas kwamen (CGVS1, p. 23). Daarnaast bleek dat u na elke ondervraging telkenmale zonder meer werd vrijgelaten en u kende na uw vrijlatingen nooit nog bijkomende problemen, gelinkt aan de redenen van uw eerdere ondervragingen.*

U kon na uw ondervragingen uw werkzaamheden ook telkens gewoon verderzetten (CGVS1, p. 23). Ten slotte dient opgemerkt te worden dat u niet de enige was die werd opgeroepen door de inlichtingendiensten. Zo verklaarde u dat u meerdere collega's heeft die ook frequent opgeroepen werden ter ondervraging, zo ook Dr. N. zelf (CGVS2, p. 9). Dat de veelvuldige ondervragingen en vragen tot het doorgeven van informatie het nodige ongemak met zich meebrachten, kan nog worden aangenomen. Deze kunnen evenwel, gelet op uw eigen verklaringen aangaande deze ondervragingen (zie supra), niet worden gelijkgesteld met een persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen kan tot slot ook niet worden afgeleid dat u, omwille van deze voormalige frequente ondervragingen, actueel niet naar Jordanië zou kunnen terugkeren en nood zou hebben aan internationale bescherming. Nergens uit uw verklaringen blijken concrete elementen aanwezig waaruit blijkt dat u, ingeval van een terugkeer, opnieuw aan dergelijke ondervragingen zou onderworpen worden noch dat u omwille van de voormalige ondervragingen thans problemen zou kennen. Kan hier overigens worden gewezen op het feit dat uw voormalige collega's, die voorheen ook frequent aan dergelijke ondervragingen onderworpen werden (zie supra), actueel allemaal nog in Jordanië wonen en werken (CGVS2, p. 13). Zelfs bent u ondertussen ontslagen bij het ministerie. Over eventuele actuele problemen waar deze voormalige collega's thans mee zouden geconfronteerd worden, repte u met geen woord. U legde wel een rouwbericht neer van een collega van Dr. N. die overleden was. Op welke wijze dit document het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde zou kunnen aantonen, is geenszins duidelijk. Blijkt immers vooreerst dat de persoon in kwestie een natuurlijke dood stierf. Bovendien blijkt dat u dit document eigenlijk eerder voorlegde om de bekendheid van Dr. N. zelf aan te tonen, niets meer niets minder (CGVS2, p. 4)."

De Raad stelt vast dat verzoeker er niet in slaagt deze motieven, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar de passage in het rapport van het US Department of State (USDOS) waarin wordt vermeld dat minstens 200 personen van hun vrijheid werden beroofd om politieke redenen, met inbegrip van onder meer het bekritisieren van de regering en het scanderen van slogans tegen de koning en dat volgens een rapport van Human Rights Watch dergelijke praktijken konden gelijkgesteld worden met een systematische campagne om kritische stemmen het zwijgen op te leggen en vreedzame oppositie de kop in te drukken (USDOS, p. 15). Wel werden mensenrechtenorganisaties toegang verleend tot deze gevangenen en kregen zij over het algemeen dezelfde bescherming als andere gevangenen, hoewel hervormingsactivisten verschillende keren borgtocht werd geweigerd vooraleer zij werden vrijgelaten (USDOS, p. 16). Zo hieruit kan blijken dat sprake is van intimidatie en repressie van opposanten en personen die kritisch zijn voor het regime in Jordanië, en van verzoeker evenmin kan verwacht worden dat hij bewijzen aanbrengt van elk door hem aangehaald feit, maar verzoeker evenwel met zijn algemeen betoog niet concreet aannemelijk dat zijn veroordeling verband houdt met zijn weigering om ten volle samen te werken met de Jordaanse Inlichtingendienst en dat om die reden een aanvraag werd in scene gezet om hem in diskrediet te brengen. Zoals reeds aangehaald profileert verzoeker zich niet als een politiek actief lid van de Moslimbroederschap en verklaart hij zelf dat politieke activiteiten niet verenigbaar waren met zijn statuut als ambtenaar. Hij maakt door louter te verwijzen naar het feit dat de Jordaanse staat zich schuldig maakt aan politieke repressie van opposanten en criticasters van het regime, niet aannemelijk dat hij omwille van zijn link met Dr. N. en de Moslimbroederschap zou zijn veroordeeld.

Verder dient ook te worden vastgesteld dat het weinig aannemelijk is dat de inlichtingendienst zijn toevlucht zou nemen tot een geësceneerde rechtszaak tegen verzoeker om hem te treffen en dat zij al die jaren genoeg zouden nemen met gebrekkige informatie vanwege verzoeker indien zij hem werkelijk viseerden omwille van de gebrekkige informatie die hij hen verschaftte over Dr. N.. Hierover wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat *"Indien het bovendien effectief zo zou zijn dat u gedurende al die jaren in de gaten werd gehouden en uiteindelijk als een afrekening ten onrechte werd veroordeeld, dit omdat u geen gedetailleerde informatie zou hebben willen geven over Dr. N. en / of mogelijks omdat ze u al lang in de gaten hielden omwille van uw betrokkenheid bij de Moslimbroeders, mag het wel ten zeerste verbazen dat ze dan nooit eerder een manier zouden gevonden hebben om u valselijk officieel te veroordelen. Dat dit dan uiteindelijk een week na uw vertrek uit Jordanië gebeurde is wel heel toevallig."* Verzoeker laat deze motieven volledig onbesproken en worden, aangezien zij correct zijn, overgenomen door de Raad.

Voorts kan ook niet worden voorbijgegaan aan het gegeven dat verzoeker verklaarde op een legale wijze via de luchthaven en gebruik makend van zijn paspoort, dat hij in augustus 2018 zelf afhaalde (notities PO I, p. 14) Jordanië te hebben verlaten op het ogenblik dat zijn rechtszaak al aanhangig was gemaakt maar er nog geen uitspraak was en dat hij daarvoor al 67 dagen was opgesloten tussen januari 2018 en april 2018, in het kader van de rechtszaak (notities PO II, p. 16).

De vaststelling dat verzoeker op een legale manier Jordanië verliet en zijn paspoort persoonlijk afhaalde in een kantoor in Jerash, valt uiteraard moeilijk te rijmen met zijn bewering dat de Jordaanse Inlichtingendienst in werkelijkheid achter zijn veroordeling zou zitten en hem viseerde. Er zou immers, indien hij daadwerkelijk dermate belangrijk werd geacht dat een strafzaak tegen hem werd in scène gezet door de Inlichtingendienst, redelijkerwijze kunnen aangenomen worden dat deze dienst verzoeker nauwlettend in de gaten zou houden en hem niet probleemloos zou laten vertrekken. Dat hij niet geseind zou gestaan hebben omdat er nog geen veroordeling was uitgesproken, zoals verzoeker ter verklaring aanhaalt, is weinig geloofwaardig en kan, gelet op de machtige positie van de inlichtingendienst, bovendien niet verklaren waarom hij zo gemakkelijk kon vertrekken. In de bestreden beslissing wordt dan ook terecht gemotiveerd dat : *“ Bovendien mag het ook wel verbazen dat u, indien u er daadwerkelijk van overtuigd was dat u persoonlijk geïdoleerd werd en u hoe dan ook – naar u beweert valselyk - zou veroordeeld worden, besloot om op een legale manier het land te verlaten. Uw rechtszaak was op dit moment immers al hangende. Er kan dan ook verondersteld worden dat u, die meent dat u in het vizier liep van de inlichtingendienst van uw land en, mede ook op aanraden van uw advocaat zelfs, dringend het land moest verlaten, op een meer omzichtige manier te werk zou gaan bij uw poging uzelf in veiligheid te brengen. Uw beslissing om gewoon legaal, met uw eigen paspoort, via de luchthaven het land uit te reizen, staat dan ook haaks op uw beweerde vrees. U verklaarde dienaangaande dat u toen nog niet het uiteindelyke vonnis gekregen had en nog niet geseind stond. Dit houdt geen steek en kan volstrekt niet overtuigen. Naar u beweert, had de inlichtingendienst u al meerdere jaren in hun vizier en had u hiervoor al 67 dagen opgesloten gezeten in de gevangenis. Daarbovenop was uw proces wel degelyk al hangende en was u op het moment van uw vertrek al officieel in staat van beschuldiging gesteld. Dat u nog niet veroordeeld was, kan hier geen ander licht op werpen (CGVS2, p. 17). Hoe dan ook kan geenszins worden begrepen dat u, ook al was u nog niet veroordeeld, überhaupt het risico zou nemen om legaal het land te verlaten. Indien u daadwerkelelyk in het gaten werd gehouden én u ervan overtuigd was dat u hoe dan ook ten onrechte zou veroordeeld worden, kan in alle redelelykheid verondersteld worden dat u rekening zou houden met de mogelijkheid om alsnog bij uw uitreis te worden tegen gehouden én u aldus alles in het werk zou stellen om dit net te vermijden. Dat u bovendien ook probleemloos het land kon uitreizen in 2018, wijst er eens te meer op dat van een persoonlijke vervolging uitgaande van Jordaanse autoriteiten, zoals u wil laten uitschijnen, geen sprake is.”* De Raad stelt andermaal vast dat verzoeker geen enkele poging onderneemt om deze pertinente motieven te weerleggen. Het komt aan de verzoeker toe om de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen te weerleggen en de Raad kan slechts vaststellen dat hij daartoe in gebreke blyft.

Met betrekking tot verzoekers verklaringen dat hij in 2012 en 2016 werd vastgehouden gedurende twee dagen stelt de Raad in navolging van de commissaris-generaal vast dat dit gebeurde in de context van betogingen van de Moslimbroederschap tegen corruptie en maatregelen tegen de Moslimbroederschap (notities PO I, p. 9, 16, 23), waarbij hij samen met anderen werd opgepakt. Verzoeker maakt geen gewag van verdere problemen die hij hierdoor zou gekend hebben nadat hij opnieuw werd vrijgelaten, noch van enige impact ervan op zijn functioneren als ambtenaar tot hij verwikkeld geraakte in de rechtszaak die de aanleiding vormde van zijn vertrek. Verzoeker laat de bestreden beslissing eveneens ongemoeid waar wordt overwogen dat *“Wat uw detenties in 2012 en 2016 omwille van uw Moslimbroederschap betreft (zie supra), kan verder nog opgemerkt worden dat dit eerder bleek te gaan om algemene arrestaties van meerdere Moslimbroeders naar aanleiding van betogingen die jullie voerden. Dit betrof geen op uw persoon gerichte arrestaties en deze gebeurtenissen stond los van de redenen waarom u in 2018 uw land verliet. (CGVS1, p. 9 & p. 23). U werd nadien ook zonder meer vrijgelaten en kende hierom geen verdere problemen. U zette uw activiteiten ook onverminderd voort (zie supra)”*. Verzoeker legt ook zelf geen verband tussen de kortstondige detenties naar aanleiding van betogingen van de Moslimbroederschap in 2012 en 2016 en de strafrechtelelyke procedure wegens valsheid in geschrifte in 2018, die de concrete aanleiding vormde voor verzoeker om Jordanië te verlaten.

Uit dit alles blykt afdoende dat verzoeker niet aannemelyk maakt dat hij het slachtoffer zou zijn van een geënceneerde strafklacht die zou zijn ingegeven door zijn gebrekkige medewerking met de inlichtingendienst, zoals hij beweert.

Verder stelt de Raad vast dat verzoeker zelf verklaarde dat hij verantwoordelyk was als hoofd van de administratie en financiële afdeling voor de goedkeuring van dossiers op het Ministerie van Landbouw en dat hij eind 2017 een dossier goedkeurde om een bedrag uit te betalen aan zijn vader, pas daarna van zijn vader vernam dat deze geen aanvraag had ingediend en daarna het dossier vernietigd had maar dat collega's kopieën hadden bijgehouden op basis waarvan verzoeker vervolgens werd

beschuldigd van valsheid in geschrifte (notities PO I, p. 20). In het voormelde USDOS rapport leest de Raad dat stappen zijn ondernomen tegen corrupte ambtenaren wat onder meer heeft geresulteerd in een aantal veroordelingen (USDOS, p. 41-42). De wetgeving voorziet in een verbod op willekeurige vasthouding en het recht op rechterlijke toetsing van de wettigheid van vrijheidsberoving en de vereiste van toestemming van de openbaar aanklager om personen langer dan 24 uur in voorlopige hechtenis te houden, maar dit wordt niet altijd gerespecteerd. Het recht op een eerlijk en openbaar proces wordt volgens het rapport over het algemeen nageleefd en in geval van een proces in afwezigheid van de beschuldigde is een nieuw proces vereist in geval deze persoon terugkeert (USDOS, p. 12-13). Uit verzoekers verklaringen en de door hem neergelegde documenten blijkt dat verzoeker toegang had tot een advocaat, dat hij het land verliet vooraleer de rechtbank een uitspraak heeft gedaan inzake de beschuldiging van valsheid in geschrifte en dat in beroep de opgelegde straf werd teruggebracht tot 8 jaar gevangenisstraf. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit kan blijken dat hij in zijn individuele omstandigheden geen toegang had tot een eerlijk proces. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het louter verwijzen naar het USDOS rapport waarin melding wordt gemaakt van de detentie van 200 personen om politieke redenen en het herhalen dat hij sinds 2008 werd lastig gevallen door de inlichtingendienst en dat hij in de gaten werd gehouden wegens zijn betrokkenheid bij de Moslimbroeders. Door louter zijn eerdere verklaringen te herhalen en te verwijzen naar algemene landeninformatie, zonder concreet in te gaan op de motieven in de bestreden beslissing zoals hierboven besproken, maakt verzoeker niet aannemelijk dat zijn strafrechtelijke veroordeling in werkelijkheid geënceneerd zou zijn omwille van zijn gebrekkige samenwerking met de inlichtingendienst.

Zoals terecht aangestipt in de bestreden beslissing kan een procedure om internationale bescherming te bekomen niet aangewend worden om een strafrechtelijke veroordeling of de uitvoering ervan te ontlopen. In zoverre verzoeker meent dat hij ten onrechte werd veroordeeld, stelt de Raad vast dat dit als dusdanig en gelet op het voorgaande, geen verband houdt met de gronden voor het verlenen van internationale bescherming en dat verzoeker wel degelijk over een advocaat in Jordanië beschikt om eventueel nog bijkomende rechtsmiddelen aan te wenden.

Inzake de door verzoeker neergelegde documenten wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd: *“Ook de door u voorgelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaan. Uw paspoort, huwelijksakte, rijbewijs, familieboekje en de geboorteaktes van uw kinderen bevestigen uw persoonsgegevens en deze van uw echtgenote en kinderen en tonen voorts aan dat u getrouwd bent en een rijbewijs heeft. Deze gegevens staan niet ter discussie doch hebben geen uitstaans met uw asielmotieven. Uw diploma en verklaring aangaande uw studie in Soedan tonen dan weer uw studies daar aan, ook iets dat nooit betwist werd maar geen verband houdt met de motieven van uw verzoek. De stukken die u aangaande uw rechtszaak en veroordeling voorlegde, wijzigen ook niets aan bovenstaande. Dat u aangeklaagd, uiteindelijk veroordeeld, vervolgens ontslagen werd tot op heden gezocht wordt met het oog op het uitzitten van de u opgelegde gevangenisstraf én het feit dat uw familie meerdere gratieverzoeken indiende bij de koning van Jordanië worden allemaal niet betwist. Echter, zoals hierboven reeds werd aangehaald volstaat dit alles niet om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming in uw hoofde. Uw cv betreffende uw werk bij ministerie en het embleem van het centrum dat u oprichtte met de Moslimbroeders tonen uw werkervaringen met het ministerie en uw activiteiten met Het Moslimbroederschap aan.*

Deze stukken tonen echter ook niet meer aan dan dat en kunnen geenszins weerhouden worden als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs ter staving van uw vrees bij een terugkeer naar Jordanië. De foto van uw hand in het gips voegt niets wezenlijks toe aan uw relaas. Immers, wanneer of op welke manier uw pols geblesseerd werd, blijkt geenszins uit de voorgelegde stukken. De voorgelegde artikels, facebook screenshots en foto's betreffen tot slot louter algemene landeninformatie aangaande protesten en mensen, o.a. Dr N., die opgepakt werden in Jordanië. Dat dergelijke feiten zich voordoen wordt door de Commissaris-generaal nergens betwist, doch dit heeft geen betrekking op u persoonlijk. Volledigheidshalve wenst het CGVS nog op te merken dat ook uw bemerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, die aan het CGVS werden overgemaakt op 24 juni 2022, evenmin een ander licht kunnen werpen op de beoordeling van uw verzoek. De bemerkingen betroffen slechts enkele aanvullingen op zinsconstructies en zaken die geen verband houden met uw asielrelaas, maar bevatten geen inhoudelijke wijzigingen ten aanzien van uw vluchtmotieven noch toevoegingen. Kan hier bijkomend nog opgemerkt worden dat uw notities van het persoonlijk onderhoud hoogstwaarschijnlijk vertaald werden met een automatische zoekmachine zoals “google translate” wat ervoor zorgde dat uw opmerkingen frequent betrekking hadden op zelf foutief vertaalde delen van de notities.” De Raad stelt andermaal vast dat verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen deze motieven, die correct zijn en steun vinden in het administratief dossier.

In acht genomen verzoekers verklaringen en de door hem voorgelegde documenten gelezen in het licht van de beschikbare landeninformatie, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij in geval van terugkeer naar Jordanië een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin omwille van zijn gebrek aan samenwerking met de Jordaanse inlichtingendienst, zijn betrokkenheid bij de Moslimbroederschap in Jordanië of zijn strafrechtelijke veroordeling wegens valsheid in geschrifte.

5.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

6.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Colombia zou hebben gekend.

6.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Jordanië actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voorgaande niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van nationaliteit een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

7. Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad verwijst naar wat hierboven werd besproken en waaruit volgt dat geen sprake is van eerder ondergane vervolging of ernstige schade. Bijgevolg is verzoekers verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend drieëntwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET